

[Pürschel.]

spirede. Dette Medlem er et smukt Udtryk for, at det danske Samfund er et velstaaende Samfund. I et saadant Samfund bør der være Raad til en vis Luksus, og som en saadan har jeg altid betragtet dette Medlem, og som saadan har han haft sin Charme. Der er meget faa Medlemmer, der siger den Slags Ting, som f. Eks. blev sagt af det ærede Medlem forleden Dag om Banketterne, saa charmerende og elegant, som det dér blev sagt. Det kan have sin Charme, og det kan ogsaa have sin Nytte, at det bliver sagt. Men en Sød, der spirer, det kan dette Medlem aldrig nogen Sinde præstere.

Jeg benytter Lejligheden, da jeg har faaet Ordet, til i denne korte Bemærkning at sige, at jeg støtter mit Partis politiske Ledelse i at tilstræbe og gennemføre dette Forlig, fordi jeg mener, at det er sagligt forsvarligt og politisk rigtigt. Det er sagligt forsvarligt, fordi der i vort Land er en Skare af Mennesker paa Land og i By, som venter og har Ret til at vente, at der fra den danske Rigsdag gøres en hurtig Indsats til Fordel for dem. Det kommer for mig mindre an paa, om denne Indsats sker saa forfærdelig rigtigt, som man maaske kunde naa det efter Ugers eller Maaneders Overvejelse. Det kommer for mig mere an paa, at der vises et Samfundssind. Og skal det konservative Parti betale for at have vist dette Samfundssind, saa siger jeg til Lykke til Partiet, for det betaler for en god Sag.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch citerede mig forkert, jeg skal sige, hvad jeg sagde den Martsdag 1929. Jeg gentager det, og jeg staar ved det nu saa godt som den Gang. Jeg sagde, at den Klokke, som det ærede Medlem Hr. Krag talte om, der snart gik i Slag, var Ligklokken, Begravelsesklokken, over den danske Venstregaardmand som afgørende politisk Faktor. Ikke at han ikke var politisk Faktor, men dette at have den dominerende, alt-overvejende Magt og Indflydelse i den danske Rigsdag, det var forbi i Marts 1929. Det var Begravelsesklokken, der lød over Venstre-Systemskiftets Æra. Det er dette, jeg har sagt, og det staar jeg ved, og det er den politisk-historiske Side, som er langt langt interessantere end de personlige Supperrimer. Hele min Politik og hele min Bestræbelse i de 11 Aar, jeg har været Rigsdagsmand, har været dette ene at skaffe de Konservative, fordi de repræsenterer, om ikke talmæssigt, saa i hvert Fald økonomisk, kulturelt, erhvervmæssigt og socialt, lige saa store og berettigede borgerlige Inter-

esser som Partiet Venstre, en jævnbyrdig Plads ved Siden af Venstrepartiet. Det har al min Bestræbelse gaaet ud paa og paa intet andet. Og i dette Øjeblik var der Betingelser for at opnaa dette. Netop fordi Klokken ringede, som den gjorde i 1929, var der Betingelser for at opnaa dette, som der aldrig har været før i de 11 Aar, jeg har været Medlem af Rigsdagen. Derfor beklager jeg i saa høj Grad dette Forlig, fordi alt det, jeg har stræbt for, alt det, jeg har ønsket: at det konservative Parti maatte faa den Plads i Solen som borgerligt Parti, der med Rette tilkom det — Udsigten dertil nu for uoverskuelig Tid er tilintetgjort.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg vil gerne med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad det ærede Medlem Hr. Holstein sagde den 23. Marts 1929. Jeg citerer:

„Jeg vil sige, at naar man ser Resultatet, af Valgene og ved, hvorledes den befolkningsmæssige Forskydning her i Landet foregaar, hvorledes det er Bybefolkningen, der tiltager i langt stærkere Progression end Gaardmandsbefolkningen ude paa Landet, hvorledes den talmæssigt er en relativt reduceret Faktor i det danske Samfundsliv, saa gør Konservatismen sig selv og vor Samfundsudvikling en overmaade daarlig Tjeneste og bekæmper Socialdemokratiet paa en overmaade lidet effektiv Maade, hvis den ikke fra nu af gaar til en politisk Nyorientering, saaledes at Tyngdepunktet i konservativ Politik lægges i andre Lag af Befolkningen, end det hidtil har været. At hænge i Frakkeskøderne paa den danske Proprietær er en Politik, som i Løbet af meget faa Valg vil vise sig at være selvmorderisk for Konservatismen, hvorimod en Nyorientering i konservativ Politik, som lægger Tyngdepunktet i de nye Befolkningslag i Byerne, som Socialdemokratiet nu har saa stort Tag i, men som det slet ikke behøvede at have den Indflydelse i, som det har, hvis det konservative Parti førte en frisindet, forstaaende og tidssvarende Politik, vil give dansk Konservatisme en stor og heldbringende Opgave i vor politiske Udvikling.“

Jeg har fra den Tid, jeg traadte ind som nyt Medlem i denne Forsamling, anset det ærede Medlem Hr. Holstein for at være et Fyr i Tidens politiske Virvar. Jeg beklager og beklager dybt, at fra denne Stund er jeg klar over, at jeg har spejdet efter en Lygtemand.